

گپ روز

ستاره اسکندری از دومین تجربه تهیه کنندگی اش در تئاتر با نمایش «مشترک مورد نظر در دسترس نیست» به «صبا» می گوید:

تئاتر، خانه پدری ام است و باید به آن ادای دین کنم

گارگردان «مشترک مورد نظر در دسترس نیست» از این تئاتر می گوید:

تصویر انزوای آدمی

محمد زمان وفاجویی کارگردان این نمایش درباره اجرای «مشترک مورد نظر در دسترس نیست» به «صبا» می گوید: «ما در سالن واقع در میدان فاطمی از اول تیر اجرایمان را شروع خواهیم کرد. تقریباً با تمدید اولیه ۱۴۵ اجرای ۴۰ دقیقه‌ای خواهیم داشت. این نمایش در فستیوال «متولیو» اجرا شد و این فستیوال به تماشاخانه «آو» پیشنهاد اجرای عمومی این نمایش را داده است.» وفاجویی درباره داستان کار هم می گوید: «این نمایش داستان فردی به نام شاهین است که آدمی تنهاست و در صحبتی تلفنی خاطره‌ها و اتفاق‌های مهم زندگی اش را مرور می کند. مضمون نمایش هم از نظر من نمایش انزوای آدمی به واسطه عدم خوب دیدن و شنیدن است.»

مونا لوگ است و صمیمت و ارتباط مخاطب با نمایش را می طلبد تا هیاهو. ضمن این که اجرای استانی بیشتر بستگی به نظر محمد زمان وفاجویی، کارگردان اثر هم دارد.»

چون من به ایجاد تئاتر خصوصی بسیار معتقدم و حس می کنم در دولت گذشته اهمیتی به این موضوع داده نشد. همه ما از تئاتر دولتی در آن دوره دل سرد شدیم. به همین دلیل فکر می کنم نیاز به ایجاد و محکم کردن ریشه‌های تئاتر خصوصی در کشور مان داریم.

اسکندری درباره حال و هوای این روزهایش به «صبا» می گوید: «تازه از تئاتر «هم‌هوایی» فارغ شدم. نقش سنگینی در آن نمایش داشتم و برای همین نیاز به مدتی استراحت دارم. ترجیح می دهم روی پیشنهادهای که دارم فکر کنم و شتاب زده عمل نکنم چون مثل گذشته شتابی برای کار کردن ندارم و دیگر دلیلی نمی بینم که مثل قبل از این کار سریع به آن کار بروم.» او درباره برنامه‌اش برای کار کردن در سه ماهه مدیوم تلویزیون، سینما و تئاتر هم به حرف‌هایش اضافه می کند: «تا جایی که بتوانم تلاش می کنم در تلویزیون کار نکنم. چون آشفته‌بازاری است که واقعا نمی توان در آن کار کرد. اولاً که به صورت عمومی سطح کیفی آثار به شدت پایین آمده. دوماً از لحاظ مالی همه چیز به هم ریخته است و مهم تر این که همه چیز با رابطه پیش می رود و احترامی که باید وجود داشته باشد، نیست و کار کردن در این شرایط واقعا سخت است. برای همین ترجیح می دهم بیشتر به تئاتر و سینما فکر کنم و اگر پیشنهاد خیلی خوبی از تلویزیون داشتم با بررسی جوانب پاسخ بدهم.»

گزینه «روابط» تعیین کننده است و کارها با روابط پیش می رود. من خودم همیشه کارهایم را به سختی انجام داده‌ام. در دو دوره گذشته دیدم که آدم‌ها بدون ضوابط و با یک سلیقه خاص کار می کنند. هر کسی اگر مطابق آن سلیقه عمل می کرد می توانست کار کند.» او در رابطه با مدیریت حسین طاهری به عنوان رئیس اداره نظارت و ارزشیابی بر آثار تئاتری اضافه کرد: «ما برای نمایش قبلی مان که «هم‌هوایی» نام داشت با نقدهای ویژه‌ای روبه‌رو شدیم که نمی خواهم بگویم کجا و توسط چه کسی انجام شد. فقط همین قدر بگویم که چنین نقدهایی باعث اذیت بسیاری برای ما شد. اما آقای طاهری خیلی خوب پشت این نمایش ایستادند و این من را به شرایط امیدوار کرد. احساس کردم ایشان هوای تئاتری‌ها را دارند و مشکلاتشان را درک می کنند. هر چند هنوز برای قضاوت در این زمینه زود است.» اسکندری همچنین درباره مدیریت جدید مجموعه تئاتر شهر که بر عهده پریسا مقتدی است، این‌طور گفت: «در این مدت فرصت رصد کردن خروجی کار خانم مقتدی را نداشتم اما خب خیلی خوشحالم که ایشان عهده‌دار این مسئولیت شدند چرا که پریسا مقتدی پیش از این با اداره تماشاخانه سنگلج قابلیت‌هایش را اثبات کرده بود. احتمالاً با مدیریت خوبی از جانب ایشان مواجه هستیم.» این تهیه کننده، بازیگر درباره احتمال اجرای استانی نمایش «مشترک

مورد نظر در دسترس نیست» نیز گفت: «بستگی به اتفاقاتی دارد که برای ما در مسیر اجرا می افتد و باید دید به چه بازخوردهایی می‌رسیم. این نمایش

قرار است از فردا شب (اول تیر) نمایش «مشترک مورد نظر در دسترس نیست» روی صحنه تماشاخانه «آو» تهیه کننده این نمایش ستاره اسکندری است. از بازیگرانی که خودش از ستاره‌های صحنه بوده است. به همین دلیل با او تماس گرفتیم تا درباره این تجربه به از او بپرسیم. او درباره تهیه کنندگی یک تئاتر به «صبا» گفت: «این دومین تجربه تهیه کنندگی من در تئاتر است. پیش از این هم در نمایش «۳۳ درصد نیل سایمون» به عنوان تهیه کننده حضور داشتم که سال ۹۱ در تماشاخانه ایرانشهر اجرا رفتیم. بعد از این تجربه که اتفاقاً موفق بسود و مخاطبان هم به آن تئاتر لطف داشتند. به همین دلیل دوباره دوست داشتم این تجربه را داشته باشم. چون من به ایجاد تئاتر خصوصی بسیار معتقدم و حس می کنم در دولت گذشته اهمیتی به این موضوع داده نشد. همه ما از تئاتر دولتی در آن دوره دل سرد شدیم. به همین دلیل فکر می کنم نیاز به ایجاد و محکم کردن ریشه‌های تئاتر خصوصی در کشور مان داریم.» او درباره انگیزه تکرار این تجربه هم گفت: «بالاخره من به عنوان بازیگری که از تئاتر به تلویزیون رفته، مخاطبانی دارم که چهره و نامم برایشان به نسبت دیگر دوستان اهل تئاتر آشناست. به همین خاطر باید از این نام برای ادای دین به خانه پدری ام که تئاتر است، استفاده کنم.» او همچنین درباره هزینه‌های تئاتر و تأمین بودجه این تئاتر به عنوان

تئاتر و بیشتر می‌خواهم به تئاتر خصوصی و ارتقای وضعیت خانه پدری ام فکر کنم.» از او می‌پرسیم آیا برای یک تهیه‌کننده در تئاتر خصوصی می‌توان بازگشت و سود مالی متصور بود که در پاسخ می‌گوید: «ببینید نمی‌توان در اجرای محدود انتظار بازده مالی داشت چرا که ما مبلغ زیادی برای اجاره سالن‌ها می‌دهیم که این اتفاق خیلی بدی است. مرکز هنرهای نمایشی نه تنها پولی به ما نمی‌دهد که ۲۵ درصد هم از اجاره سالن‌ها به مرکز می‌رسد. در کل اگر یک نمایش با بودجه خصوصی بیشتر از ۳۰ اجرا داشته باشد تازه می‌تواند به بازگشت مالی امیدوار باشد. مثل اتفاقی که برای «سفر اتم» به کارگردانی حمیدرضا نعیمی در تالار وحدت یا «خشکسالی و دروغ» به کارگردانی محمد یعقوبی افتاد. در بیشتر از ۲۵ اجرا است که یک تئاتر تماشاچی خودش را پیدا می‌کند و تازه می‌توان هزینه‌های گروه را از فروش بلیت درآورد.» برخی از هنرمندان این اعتقاد را دارند که مرکز هنرهای نمایشی تبعیض جنسیتی برای تئاتری‌ها قائل می‌شود و خان‌ها با فشارهای بیشتری در کار تئاتر مواجه هستند. این گمان را با ستاره اسکندری هم در میان گذاشتیم. او در پاسخ به این سؤال «صبا» گفت: «نه خوشبختانه من هیچ وقت این احساس را نداشتم اما در ۸ سال گذشته این تصور را داشتم که برای کار کردن

